

МОНІТОРИНГ комуніст

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 13 жовтня 1987 року

№ 123 (3942).

Ціна 2 коп.

ЗАКЛИКИ ЦК КПРС ДО 70-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

1. Хай живе 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції!

2. Слава Великому Жовтню, який відкрив нову еру в історії людства!

3. Хай живе у віках ім'я і справа Володимира Ілліча Леніна!

4. Честь і слава ветеранам ленінської гвардії, учасникам революції і громадянської війни!

5. Вічна пам'ять героям, що полягли в боротьбі за справу Жовтня, свободу і незалежність Радянської Батьківщини!

6. Хай живе непорушний союз робітничого класу, колгоспного селянства, народної інтелігенції!

7. Хай живе героїчний радянський народ і його випробуваний авангард — ленінська Комуністична партія Радянського Союзу!

8. Комуністи! Наполегливо і послідовно, по-більшовицькому проводьте в життя курс XXVII з'їзду КПРС! Новими успіхами, реальними результатами в перебудові зустрінемо XIX Всесоюзну партійну конференцію!

9. Трудящі Радянського Союзу! Творчо здійснюйте революційну справу перебудови, оновлення життя суспільства!

10. Трудящі СРСР! Беріть активну участь у реформі управління економікою! Оволодівайте економічними знаннями, сміливо впроваджуйте нові методи господарювання, перетовий досвід, прогресивні форми організації і стимулювання праці, госпрозрахунок і самофінансування!

11. Трудівники Країни Рад! Скрізь і в усьому займайте активну життєву позицію, наполегливою працею зміцнюйте могутність Батьківщини! Розвивайте соціалістичне змагання! Енергію перебудови — справі соціалізму!

12. Працівники агропромислового комплексу! Наполегливо боріться за виконання Продовольчої програми! Освоюйте інтенсивні технології, господарський розрахунок, поширюйте колективний і сімейний підхід, енергійно розв'язуйте соціальні проблеми села!

13. Радянські вчені, конструктори, винахідники! Зосереджуйте зусилля на розв'язанні колючих науково-технічних проблем, які забезпечують прискорений розвиток економіки, виведення вітчизня-

ного виробництва на найвищий світовий рівень!

14. Трудящі Країни Рад! Будьте справжніми господарями на своєму робочому місці, в трудовому колективі і в суспільстві в цілому!

15. Громадяни Країни Рад! Утверджуйте високі принципи соціалістичної моралі і соціальної справедливості! Рішуче викоринюйте бюрократизм і тяганину, зрівнялівку і утриманство!

16. Громадяни СРСР! Беріть активну участь в управлінні країною, розвивайте гласність, критику і самокритику, підвищуйте вимогливість і відповідальність — невід'ємні риси соціалістичної демократії!

17. Народні депутати! Підвищуйте роль Рад у комплексному економічному і соціальному розвитку, у проведенні в життя принципів соціалістичного самоврядування народу! Піднімайте трудящих, все населення на здійснення програм будівництва житла, поліпшення медичного обслуговування, утверджуйте культуру здорового побуту!

18. Радянські профспілки! Беріть енергійну участь у реалізації економічної і соціальної політики партії! Зміцнюйте трудову і громадську дисципліну! Твердо захищайте інтереси трудящих, поліпшуйте умови їх праці та побуту!

19. Комсомольці! Юнаки і дівчата! Оволодівайте спадщиною великого Леніна! Вчіться працювати високоефективно, творчо, активно!

20. Трудящі Радянського Союзу! Високоефективно працюйте, реальним внеском кожного у загальну справу прискоримо всебічний прогрес соціалістичної Батьківщини, успішно завершимо планові завдання 1987 року!

Честь і слава передовикам і новаторам виробництва!

21. Хай живуть радянські жінки — активні учасниці перебудови, турботливі вихователі молодого змiни!

22. Працівники вищої і середньої школи! Послідовно здійснюйте перебудову освіти! Зміцнюйте зв'язок навчання з життям, боріться за міцні знання учнів і студентів!

23. Товариші! Виявляйте повсякденну турботу про охорону навколишнього середовища! Бережно, по-господарському

ставтеся до використання природних ресурсів!

24. Діячі культури, літератури і мистецтва! Створюйте твори, співзвучні революційним перетворенням, пафосу перебудови! Активно сприяйте духовному збагаченню суспільства!

25. Громадяни Радянського Союзу! Вивчайте революційне минуле партії і народу! Свято бережіть пам'ять про славі сторінки літопису Вітчизни!

26. Хай живе великий багатонаціональний союз народів СРСР, об'єднаних міцною братерською дружбою!

27. Хай живе соціалістичний інтернаціоналізм і радянський патріотизм!

28. Радянські воїни! Безустанно вдосконалюйте бойову готовність і майстерність, зміцнюйте військову дисципліну! Пильно охороняйте творчу працю радянського народу, завоювання соціалізму!

Честь і слава ветеранам Великої Вітчизняної війни і воїнам-інтернаціоналістам!

29. Хай живе Союз Радянських Соціалістичних Республік — батьківщина Великого Жовтня!

30. Братерський привіт народам соціалістичних країн!

Хай поглиблюється співробітництво братніх країн, міцніє соціалістична співдружність!

31. Гарячий привіт комуністичним і робітничим партіям!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

32. Подум'яний привіт борцям проти імперіалістичної експлуатації, гноблення, неоколоніалізму, за свободу і незалежність!

33. Народи світу! Виступайте проти ядерної небезпеки, за припинення гонки озброєнь, за приборкання сил агресії і мілітаризму, за збереження і зміцнення загального миру!

34. Хай живе зовнішня політика Країни Рад — політика без'ядерного світу, міжнародного співробітництва, соціального прогресу!

35. Ленінським революційним курсом XXVII з'їзду КПРС — вперед, по шляху миру і перебудови до кращого життя радянських людей!

36. Хай живе велике революційне вчення Маркса — Енгельса — Леніна!

АНОНС

...І ВСІ ДО МУЗ
У ГОСТІ

Читачу, ти, звичайно, звернув увагу на небуденну форму сьогоднішнього номера газети. Так само незвична й тематика вміщених у випуску матеріалів — усі вони про мистецтво. Всі музи в гості до нас, так би мовити.

Хочете знати, які сюжети розкручуються в самодіяльному театрі — не на сцені, а за кулісами? Цікавить вас погляд на останній фільм про молодь? А вірші ваших земляків — ровесників? Потрібна нова інформація про нешаблон-

ну організацію свят. про популярних сучасних виконавців? Прочитайте сьогоднішню газету — визнаєте і це, і багато іншого.

А стомитесь читати — візьміть ручку і напишіть відповіді на питання вікторини для ерудитів і відгук про те, чи сподобався нам цей спецномер.

МЛОДА вчителька початкових класів Ірина Василівна Русул кілька років тому із власної ініціативи організувала в СШ № 10 невеликий танцювальний колектив і мусила репетирувати з дітьми в коридорах школи, позаяк директор С. Н. Багрій заборонив проводити заняття в актовому залі. Врешті-

цеглу... Чому вручну? Тому, що для цих робіт на заводі не знайшлося крана, а бетономішалка не подавала ознак життя, тому що зроблена була, очевидно, ще за часів першої радянської п'ятирічки.

профкому ЧЛЗ виділили вісім окремих кімнат у гуртожитку. Мрія! Я негайно створив проект реконструкції приміщення і здав голові профкому заводу А. А. Лезі. Однак роботи у майбутньому музеї не прово-

СЛОВО ЧИТАЧА

НЕМИЛІСТЬ

решт вчителька пішла зі школи.

Разом із чоловіком, теж педагогом, вони оформилися керівниками хореографічного гуртка чавуноліварного заводу. Завдяки їхнім зусиллям у цокольному приміщенні одного з житлових будинків був обладнаний танцювальний зал. Ансамбль радував жителів селища цікавими концертами.

Та ось у виконком Ради селища Нового надійшла скарга від одного з мешканців будинку, під квартирою якого знаходився танцзал: мовляв, репетиції заважають йому нормально жити.

Від залу довелося відмовитись, а директор школи великодушно пустив юних танцюристів в актовий зал (тимчасово). Тоді ж адміністрація ЧЛЗ зобов'язалася у стислі строки звести приміщення для ансамблю прибудовою його до літнього кіноконцертного майданчика. Батьки учасників ансамблю у вільний час працювали на будові, чергували вночі, щоб матеріали не порозтягали. Треба було бачити, як мами і тата вручну розмішували і подавали на висоту другого поверху розчин, тягали

Приміщення обіцяли здати до 1 вересня. Сьогодні на календарі жовтень. Штукатури ремонтно-будівельного цеху заводу розказали, що на об'єкті все-таки був кран, але не було мулярів. Коли ж вони появились, — прибрали кран. Усе літо, за словами будівельників, начальник РБЦ т. Осіян маніпулював виділенням для будови матеріалом, відправляючи його «приватникам». Коли робітники сховали нагорі два піддони цегли, за розпорядженням того ж Осіяна її зняли і відправили невідомо куди. Працювати на будові доводиться на протягах...

Складається враження, що ні керівництво заводу, ні виконком селищної Ради абсолютно не цікавляться питаннями зайнятості дітей, а танцювальний ансамбль для них — великий тягар.

Було б, однак, неправильно вважати, що тільки ансамбль «В гостях у казки» опинився в немілості у наших керівників. Тут не давали можливості відкрити експозицію музею «Молодої гвардії».

Після втручання обкому партії в розпорядження ради героїко-патріотичного клубу «Молодогвардієць»

дилися. Я знову прийшов до голови профкому, він пообіцяв вирішити це питання з директором підприємства і призначив день, коли мені до нього прийти. Я прийшов, а мені й кажуть, що товариш Лега у відпустці і два дні тому поїхав із селища. Креслення він нікому не передав. Це було влітку, а щойно ми відзначили 45-річчя «Молодої гвардії» як і раніше, без музею.

Недавно я спробував з'ясувати причини затримки ремонтних робіт в одного з керівників ЧЛЗ Л. Д. Патрушева. «Так вони вам потрібні, ті приміщення, раз ви не бігаєте, не добираєтесь», — дістав іронічну відповідь.

Не знаю як вважають редакція і читачі, а на мою думку, при такому становищі зовсім недоцільно закидати у вину школярам та молоді бездіяльність, так звану втрату пульсу часу, втрату патріотизму і т. д. При такій «турботі» керівництва до запитів підрастаючого покоління ще й не те можна втратити...

М. КОВАЛЕНКО,
керівник героїко-патріотичного клубу «Молодогвардієць» профкому Кіровоградського чавуноліварного заводу.

ОБІЗВАЛИСЬ ОГІРОЧКИ

Кактуси ми всі бачили, а як вони цвітуть, щастило спостерігати небагатьом. Учень Олександрівської восьмирічки № 3 Інні Сердюк повезло, і вона запропонувала помилуватися дивовижною — темно-вишневою — у крапочку квітами — гостям районного свята квітів та врожаю, організованого райкомом ЛКСМУ і районним Будинком піонерів.

Букети, художні компози-

ції з квітів, дари шкільних городів складала його експозицію.

Учні Олександрівської СШ № 1 представили своєрідну міні-панораму Бородинського бою, відтворили його епізод. Поля, дерева, фігурки воїнів — і полум'яні гвоздики як ланка пам'яті захисникам Вітчизни. Старосотська школа показала панно, виконане із пшона та інших зерняток. Ставидлян-

ська восьмирічка продемонструвала різноманітні хлібні вироби — короваї, булки, калачі. Олександрівська десятирічка № 2 присвятила свою програму цукровому буряку: учні розказали про його застосування про те, які можна з цього приготувати страви. Учні Букварської восьмирічки в композиції «Колгоспні господарині» виставили всі овочі, які вони виростили, і про кожен заспівали частушку.

А учні Триліської десятирічки показали цілий спектакль, інсценізувавши ук-

раїнську народну пісню «Ходить гарбуз по городу». «Обізвалась жовта диня, гарбузова господня» — виходили переодягнені під цю «господню» дівчина. «Обізвалися огірочки, гарбузові сини й дочка» — показувалися хлопчики в зелених костюмах з огірками в кишенях. А в фінальній сцені на виступному рушнику виносилися посудина зі завареною учнями гарбузовою кашею.

Н. БОЙКО,
сміт Олександрівка.

ОСТАННІМ часом помітно зросла кількість відвідувачів Кіровоградської картинної галереї. До їх послуг — цікава постійно діюча експозиція, яка була доповнена у цьому році творами відомих майстрів живопису із союзних республік.

— Отже, картинна галерея переживає щасливу пору визнання, про що мр. кожен провінційний музей? — з таким запитанням звернувся до старшого наукового співробітника картинної галереї Володимира Миколайовича БОСЬКА.

«ВСЕ ЦЕ У НАС НЕ КОПІЇ»

— Певне зростання інтересу мешканців міста до галереї ми відчуваємо, але не схильні його переоцінювати. Серед причин, що його обумовили, чи не найголовнішою вважаємо показ нашої галереї по Центральному телебаченню у популярній програмі «Час».

Як ви пам'ятаєте, ЦТ надає можливість всій країні побачити урочисту церемонію передачі картинної галереї виставки — дару нашого земляка — художника Петра Павловича Оссовського. Кращої реклами годі й шукати! Для більшості кіровоградців саме телепередача з Москви виявилась отим першопочтовком, який привів їх до галереї.

— Прочитавши рядки про те, що у картинній галереї є експонати, яким може позздрити великий музей, хтось, можливо, з недовірою посміхнеться. Не могли б ви навести кілька прикладів таких картин?

— Це передусім унікальна мисливська корога на оленячих рогах невідомого українського майстра XVIII століття. До речі, це єдиний у музеях країни зразок подібного роду зображень, що зберігся до наших днів. В експозиції картинної галереї — настільні портрети французьких художників середини XIX століття Проспера Гійома Дартієнава та Іпполіта Робійєра. Вам, мабуть, цікаво буде знати, що творів останнього в музеях нашої країни всього вісім.

Нікого не залишають байдужими і величезне полотно польського художника В. Коссака «Кривава неділя», картини художників-передвижників О. К. Саврасова, В. Є. Маковського, К. К. Первухіна, С. В. Іванова та інших.

І, якщо мова йде про картини, слід сказати про хорошу колекцію творів

відомого радянського художника, нашого земляка О. О. Осмьоркіна. У свій час Київський музей російського мистецтва навіть пропонував нам обмін: ми їм картину Осмьоркіна, а вони нам що-небудь із живопису XIX століття.

До речі, всі полотна в галереї — оригінали. Копій у нас немає взагалі.

— Наскільки мені відомо, наукові працівники, пробачте за тавтологію, займаються і науковою роботою. Не могли б ви трохи розповісти хоча б про один її аспект?

— Як і в кожному художньому музеї, в зібранні галереї є твори невідомих майстрів. Хто з музейних працівників не мріє повернути їм імена авторів... Це найскладніший момент нашої роботи, невидимий для відвідувача. У мистецтвознавстві він носить назву атрибуції.

— Чи є в зібранні такі твори?

— Уявіть собі, є! Вони названі мною серед тих, якими ми пишаємося.

— Якщо можна, розкажіть більш детально, як робиться атрибуція.

— На перший погляд, дуже просто. Ось найсвіжіший приклад вдало буквально днями проведеної атрибуції. Скажімо, так: добре знаючи твори невідомих майстрів у зібранні галереї, ви регулярно проглядали більшість видань з мистецтвознавчими матеріалами, і купили журнал «Огонек» № 32. Розглядаєте вміщені в ньому репродукції картин іспанських художників із знаменитого музею «Прадо», які експонувалися навесні в Москві та Ленінграді на виставці «Іспанський живопис XIX століття від Гойї до Пікассо». Раптом одна з репродукцій змушує вас внутрішньо настоїтись. Вона здається знайомою. Виникає вра-

ження, що ви щось по-дібне вже десь бачили.

Починаєте усвідомлювати, що пізнаєте не саму картину, а малеру, стиль, в якому вона написана. Те, що називають почерком художника. Знаходите вишу репродукції дані про автора: «Мартін Ріко, 1833—1908». І тут ви згадуєте картину в експозиції під назвою «Південний пейзаж з тополями» із загадковим написом на ній «Rico». Всі ваші спроби розгадати його до цього часу були марними. Нарешті, ще одна удача! Репродукція в «Огоньку» настільки якісна, що ви маєте можливість навіть порівняти автограф художника на ній із написом на вашій картині. Вони майже ідентичні. Це багато, але ще не все.

Якщо наша гіпотеза підтвердиться, то картинна галерея збагатиться унікальним твором. Іспанський живопис ціниться надзвичайно високо. А мистецтво Іспанії XIX століття взагалі практично не представлено в музеях нашої країни.

— Як перевірити — правдива гіпотеза чи ні?

— Необхідно звернутися в Ермітаж за підтвердженням атрибуції. А через нього, можливо, навіть в Іспанію.

— Знаю, що працівники картинної галереї проводять багато екскурсій. Що вони дають людині у плані прилучення до тайн мистецтва?

— Як ви розумієте, за 45 хвилин, які триває екскурсія, навчити людину, що вперше прийшла до галереї (а таких більшість), розуміти специфі-

ку мистецтва, особливості його мови неможливо. Карл Маркс попереджав: «Якщо ви прагнете отримати насолоду від мистецтва, ви повинні стати художньо освіченою людиною». Своє завдання вважаю виконаним, коли бачу, що вдалося пробудити інтерес і повагу до мистецтва. Адже не секрет, що в мистецтві не останню роль відіграє суб'єктивність сприйняття. Наш же глядач у силу художньої неосвіченості сприймає здебільшого твори, які нагадують йому фотографію. Все інше відкидається з легкістю неймовірною: «Якщо мені це не подобається, це мажор!»

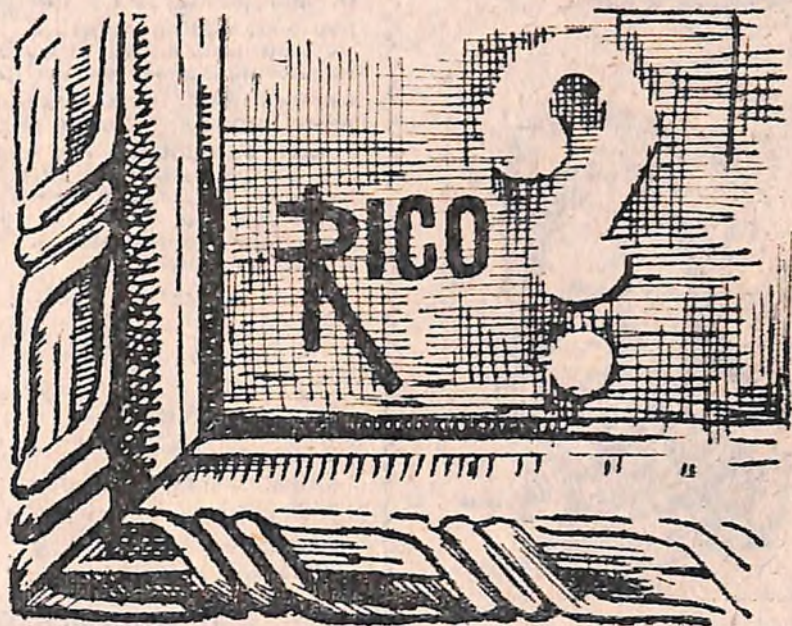
Великі надії на поліпшення художнього виховання ми покладаємо на художньо-меморіальний музей О. О. Осмьоркіна. Прийнята постанова про його створення в обласному центрі. Майбутній музей розміститься в будинку, де художник народився, формувалася як митець (вул. Леніна, 89).

Вирішено ряд першочергових проблем. Відселені, наприклад сім'ї, що проживали в будинку, незабаром почнеться його ремонт та реставрація.

— Ви багато розповіли про майбутній музей. Чи таків, мабуть, зацікавить дата його відкриття.

— Точно назвати не наважусь. Але знаю твердо крайній термін: музей прийме перших відвідувачів до 1992 року, тобто до 100-річчя з дня народження Олександра Олександровича Осмьоркіна.

Бесіду вів
Г. ХАРИТОНОВ.

«ЧЕРВОНА ТРИВОГА МАТЕРІ»

Поему під такою назвою (автор — лікар Анатолій Кримський з Олександрівського району) проілюстрував художник Олександр БОСІЙ.

«Не можна займати собою публіку більше двадцяти хвилин безкарно... Півгодини жодна навіть знаменитість не протримається», — попереджував класик організаторів літературних читань.

Михайло Семенович Казінік, мистецтвознавець із Мінська, у Кіровоградському музичному училищі говорив про музику. Про те, що охоту до розуміння класичних творів у людей відбивають передачі радіо та телеба-

КОТРА ГОДИНА НА ПСЕВДО- БУДИЛЬНИКУ?

чення, які слухають обідаючи, миючи посуд, підмітаючи підлогу. Водночас... Музикант на прикладі «Танцю маленьких лебедів» Чайковського та полонезу Огіньського показав, які наявні в них ритмічні співзвуччя неодмінно позитивно діють на людську психіку.

«Дитина тягнеться до красивого годинника. Дати? Шестерень не збереш. Не дати? Барабани перетинки лопнуть. Вихід? Поставити поряд схожий зовні іграшковий предмет, підсадити прохача до нього, і всі задоволені. Це і є ілюстрацією до поняття масової культури. Підробка замість оригіналу на потребу естетично нерозвиненого споживача».

«Я вернувся в мой город, знакомый до слез...». «Творчо переосмисливши» вірші О. Мандельштама, так що дещо загубилося, дещо перенаписалося, Алла Пугачова написала музично прийнятний для всіх вальс, який крутили в усіх диско-теках. Танцювали під слова, які репресовані у 30-ті роки поет адресував своїм товаришам по нещастю. «Ленинград, Ленинград, я еще не хочу умирать...».

М. С. Казінік протримав зал півтори години і згідно зі згаданим на початку застереженням письменника був за це «покараний». Після зустрічей у кількох навчальних закладах обласного центру мусив виступити в музичному училищі знову — на прохання студентів.

Н. ДАНИЛЕНКО.

1. Автору стає відомо...

ПО БОБРИНЦЯ приїхала з метою написати про самодіяльний народний драматичний колектив районного будинку культури, організований тут 20 років тому покійним Г. П. Рябоволом.

У районному відділі культури мені сказали: «У нас ніколи не було проблем із трупом. Бобринчани люблять театр, стаціонару ж у нас немає. Але режисери чомусь не тримаються...».

Завідуюча відділом культури райвиконкому З. Ф. Секрет навіть руками розвела, мовляв, не знаю, як театр ще й існує до цих пір.

Було чому дивуватися. Адже показана на останній театральній весні вистава «Весілля в Малинівці» свідчить про те, що в цьому театрі «все нормально».

— Нормально? — Зоя Федорівна похитала головою. — Приміщення затісне, гримувальних кімнат немає, репетиційних — теж. У зал потрібно 5000 крісел. Де їх брати? Музичні інструменти давно вийшли із ладу. Нових не дістати. Пропонують нові, але вони дуже низької якості. Винурчусь, як можемо.

— Винурчусь, — підхопила Валентина Піжова, інспектор відділу культури, як згодом дізналася, активістка народного театру. — Сьогодні у колективі 50 учасників. Всі вони зайняті у «Весіллі в Малинівці». Колектив у нас хороший. Одна біда — режисура.

— Ви не подумайте, що у нас претензії до Анатолія Якимовича Борси, — втрутилася в розмову «старожил» театру Тетяна Давиденко (у колективі з 1972 року). — Він людина талановита, творча, але...

Ось тут і прозвучало ім'я Валерія Решетникова, який очолював колектив до А. Я. Борси. Не подумайте, що Борса вижив Решетникова. Навпаки. Пришов рятувати колектив, що залишився без керівника, коли молодий спеціаліст В. Решетников розрахувався.

Тобто не прийшов, а приїжджає: Борса живе в Кіровограді.

— Анатолій Якимович приїжджає на суботу і неділю в

основному. Збирається весь колектив. Одні працюють, інші спостерігають. Ні про які індивідуальні заняття не може бути мови, — розповідає Валя Піжова.

— То чому ж ви не працювалися з Решетниковим?

— Ми? Нас ніхто не запитав. Ми за ним навіть жалкуємо.

2. «І не рипайся!»

Ініціатором мого знайомства з Володимиром Медведєвим була та ж З. Ф. Секрет. Та вже й до того про Володю я дещо знала, зокрема, з публікації нашої газети, яка розповідала про молодіжний клуб «МОЛОКО». Нині Володимир працює на будівництві молодіжного кафе. Тобто переобладнає підвал старого, ще дореволюційного будинку у кафе. Працює один, до того ж, поки що не отримує за це грошей.

— Скільки я його кличу, — говорить Зоя Федорівна, — йди до нас директором клубу, — не погоджується. «Не можу, Зоя Федорівно, я пообіцяв, що в Бобринці буде молодіжне кафе. Ось закінчу, тоді поговоримо».

— Володимире, мені сказали, що ви берете участь у виставах народного театру. Що ви можете сказати про Решетникова?

— Він людина одержима. Не було такої роботи, за яку б не брався Валерій. Він там половину будинку культури перебудував. Несправедливо обійшлися з Валерієм!

Про Решетникова доводилось чути різне. Звинувачення у колючості, невмінні працювати з колективом. Однак у колективу театру, самодіяльних акторів, таких як Валя Піжова, Володя Медведєв, Т. Давиденко, З. С. Єременко, Д. І. Терещенко до Решетникова немає ніяких претензій...

— Мені з Валерієм було цікаво працювати, є в ньому жилка ентузіаста, — рішуче заявляє В. Медведєв.

А ось інша думка. Завідуюча кабінетом політосвіти райкому партії Л. О. Єв-

ладенко: «У нас зараз такий час, якщо людина розуміє, що не на своєму місці, повинна йти. Решетников зрозумів».

Цікаво, думалося мені. Люди, які працювали пліч-о-пліч з Решетниковим, переконані, що саме він і був на своєму місці, а Людмила Олексіївна робить протилежний висновок, хоча з Решетниковим «ніяких безпосередніх контактів не мала...».

3. Познція спостерігача

Із Валерієм Решетниковим, як уже сказала, мені зустрітися не довелося.

— Не треба нас зайве травмувати, — сказала Любов Решетникова, його дружина, — Валерій вже трохи почав заспокоюватися. Працює керівником агітбригади в СГТУ. Знаєте, що переповнило чашу терпіння? Валерія звинуватили у тому, що він має «нетрудові доходи», взявши зароблені 100 карбованців за сценарій. Які ж це нетрудові доходи? Можливо, я щось не розумію.

— 100 карбованців? Он за сценарій до 220-річчя Бобринця взагалі 500 чи й 700 заплатили, — сердито сказала Валентина Пижова.

— До того ж цей сценарій повністю повторює той, що був написаний для Олександрівки, здається, — додала Тетяна Давиденко. — Тільки факти місцеві.

Решетников хоч сам усе організовував, говорили аматори, а тут тільки сценарій написано, а решта на їхні плечі лягає. З. Ф. Секрет дивувалася, мовляв, 18 років проробила в школі, ніколи ніхто за неї ніяких сценаріїв не писав та ще й гроші не платив. Мова, зрештою, зовсім про інші сценарії, але не в Решетникові з його «нетрудовими доходами» і не в сценарії міського свята справа. У народному театрі! Як сказав Володимир Медведєв: «У нас не люблять ініціатив. Сиди і не рипайся. Будь хорошим виконавцем вказівок районного керівни-

цтва. Саме тому я пішов із посади заступника головного архітектора міста. Те ж саме трапилося і з Валерієм Решетниковим. Нас не влаштовує позиція спостерігачів, коли йде перебудова!».

4. Про культуру— на першу полосу

Ми звикли, що проблеми культури займали далеко не головне місце у нашому житті. Але ж дуже важливо, піде молода людина у «МОЛОКО» чи в підворотню. Захоплюватиметься «Майстром і Маргаритою» чи зовсім інший «шабаш відьом» її приваблюватиме.

І тому необхідно докласти всіх зусиль, щоб театру Бобринці, де «ніколи не було проблем із трупом», отримав нарешті постійного керівника. Який зможе не просто поставити «Конотоську відьму», наприклад, а й проводити з учасниками колективу заняття з питань теорії мистецтва. Ви думаєте, багато молодих бобринчан знають про історичне минуле свого міста, котрому у жовтні виповнюється 220 років? Чи про місце Бобринця в житті корифеїв українського професійного театру М. Л. Кропивницького і І. К. Тобілевича? Знають, звичайно, але так поверхово.

— Особисто мене, — сказала другий секретар райкому комсомолу В. Мирненко, активіст народного театру (у «Весіллі в Малинівці» з успіхом грає Петра) — турбує відсутність вільного часу, неможливість регулярно відвідувати репетиції.

А в редакції місцевої газети «Честь хлібороба» у мене поцікавились, чи не скарга В. Решетникова привела мене до Бобринця. Запевняю, що ні. Про В. Решетникова я дізналася пізніше. Постфактумом. Не хотілося, щоб бобринчани дізналися про існування свого театру саме так — принагідно.

В. ЛЕВОЧКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Бобринець.

У Кіровоградському театрі імені Кропивницького відбулася прем'єра вистави «Провінціалки» за п'єсою українського драматурга Я. Стельмаха.

На знімку: сцена зі спектаклю. Лідія Андріївна — заслужена артистка УРСР Н. С. ІГНАТЬЄВА, Борис — артист А. ЛЯТВИНЕНКО.

Фото А. ДУБОВИКА.

Валерій СОРОКИН

Ах, ты, память моя — гончий пес на заброшенной улице— все скулишь, ищешь след и хозяина хочешь найти... Над тобою года, словно запахи вечности, кружатся и сбивают тебя с правильного пути.

Не скули, гончий пес.

Дом твой здесь. Пред тобою. Так близко.

Подойди. Я поглажу твою необмытую шерсть...

...Что ж ты голову, память, к земле наклонила так низко, что в глазах у тебя ничего уже мне не прочтешь?

Виктор ШИЛО

Разговор

Я буду говорить с одним,
Я буду говорить с двумя,
И крылья вспорют кожу

спин

Двоих, что слушают меня.
Они потом расскажут вам.

Не захотят — мне все

равно.

Вы не поверите словам?

А в небе след простыл

давно.

КЛАСИКИ— ПЕРШІ

Кореспонденти ТАРС за рубежом провели опитування жителів країн, де вони акредитовані. Мета: дізнатися, які твори нашого музичного мистецтва знають і люблять за кордоном. На першому місці у закордонного слухача— музика П. Чайковського, С. Рахманінова, А. Хачатуряна.

УВАГА!

Завтра в приміщенні обкому комсомолу відбудеться чергове заняття молодіжної літстудії «Сівач». Початок о 18-й годині.

Валерій СІДНІН

СПОДІВАННЯ СНУ

Розчулене дитя в нас присинає час,
метелика, бджолу, листочок зелененький
Той невблаганий час, час — помахом меча.
І даленіють в часі ласкаві руки неньки.
Огорнені у сон, з якого вороття
крізь дріб'язки полуд немає майже зовсім,
не всі спроможні ми свої життя з буттям
привести до ладу, хоча й спокійні зовні.
І похапцем живем, і в суєті суєт.
Та снить у нашім сні збентежений хлопчисько
І сподівання сну, що ми не зіпсуєм
те поле-далечинь, той час і пам'ять чисту.

ЧИТАЧ ПРОПОНУЄ

А ЯКЩО НЕМАЄ
«ЕКРАНУ»!

Я розумію — глядач
приходить до кінозалу від-
почивати. Але ж привчаю-
чи глядача, особливо мо-
лодого, до розважальної
«мозкової жуйки» чи од-
номанітних мелодрам, ми
відбиваємо в нього охоту
думати. Тоді серйозні

фільми «не доходять».

Нам потрібні різні фільми,
але виховані, добре під-
готовлені глядачі нам ще
потрібніші. Добре, що в
Кіровограді діє кіноклуб
«Екран». А як бути тим,
хто живе не в місті? Не-
вже не можна створити
подібний заочний клуб при
вашій газеті?

О. КАЄНКО,
студент.

Олександрійський район.

У будиночку зі шпилем унікальної архітектурної
форми розмістився Олександрійський міський ном-
сомолу.

Фото В. ГРИБА.

КІНЕМАТОГРАФІСТИ «Лен-
фільму» вкотре відгук-
нулися на молодіжні пробле-
ми новою картиною «Дитя-
чий майданчик».

З перших же кадрів ми,
глядачі, поринаємо у най-
сьогоденніше життя моло-
дих. Камера стежить за ни-
ми ненав'язливо, так, щоб
ми відчули себе майже се-
ред них або принаймні
десь поблизу, поруч.

Як за просто все у них, без
дорослих церемоній. І до-
звілля, і знайомства. І на-
віть любов. Зустрілися
двоє, подивились одне одно-
му в очі, порозмовляли ні-
бито й ні про що. Одначе
порозумілися, закохалися,
як кажуть, з першого по-
гляду.

І дарма, що незатишно
їм у житті, — так це ж на-
різно, а разом — навпаки.
І затишок, і тепло душевне,
не дуже витрачене у мину-
лому недавньому дитинстві.
Байдуже, що деяка незграб-
ність присутня у вияві по-
чуттів словами. Це від три-
валої нашорошеності, при-
мусового стримування емо-
ційної широти.

Та от усе гірке, чого до-
велось хильнути, вже поза-
ду. Почалося цнотливе по-
дружнє життя, сповнене по-
всякчасних радощів і сімей-
них турбот. От би і розпо-
віли нам автори фільму про
їхню любов. Та, як вияви-

лося, «любов хвилює кров»
у даному контексті лише
для того, щоб надалі зруч-
ніше було плавно (на дум-
ку авторів) перейти до тра-
диційного оскомистого мо-
ралізування.

Досить несподіваний по-
ворот сюжету за допомо-
гою вікна квартири моло-
дят: за вікном хулігани ко-

тирної крадіжки Романа і,
не зупиняючись на досягну-
тому, планує пограбування
інкасаторів. Ось до чого
можуть призвести необачні
знайомства!

Роману автори відвели
роль телятка, яке всьому
вірить, нічого абсолютно не
розуміє у цьому житті і ли-
ше кохає свою Жанну та

вбивають людей, а всього-
навсього «потрясна» іграш-
ка...

Цікаво, що б робили сце-
нарист (П. Фінн) із режисе-
ром (С. Проскуріним), якби
герой виявився якщо вже
не кмітливим, то хоча б ро-
зумово повноцінним?.. Звід-
ки б тоді їм довелось ви-
смоктувати свою повчальну
мораль? Мабуть, уже оста-
точно заплутавшись у своїх
задумах, автори беруть і
зарізають коріння зла —
Карпова за класичним при-
кладом під колесами локо-
мотива. Таким чином, самі
карають своїми кіношни-
ми засобами.

Заради справедливості
треба сказати, що не лише
у першій, а у двох інших
третинах стрічки подекуди
розкидані живі деталі, точ-
но схоплені факти життя,
що емоційно вражають.
Приміром, спогад Жанни
про те, як мати покинула її
одну, і саме біля «Дитячо-
го світу», тицьнувши в руки
іграшку. Або стержовна кер-
будша. А ще епізодик на
пікніку, де постає вродлива,
але безсловесна істота жі-
ночої статі, характерною
 рисою якої є майже тва-
ринна покірність «сильній»
половині.

Повертаючись у початок:
ось би на чому зосередити
небайдужу авторську увагу.
С. ВАЛІЄВ.

«ТА ДЕ ВИ БАЧИЛИ?»

гось б'ють, випадково трап-
ляється це на очах Жанни
(Д. Шпаликова). Жанна втру-
чається... А далі вже все
йде «як по нотах». Хулігани
погрожують, але герой Ро-
ман (В. Любшин) всупереч
погрозам іде в міліцію. І
ось тут, буквально на поро-
зі кабінету слідчого, його
стримує знову-таки Жанна,
яка, до речі, і заварюла ка-
шу. А мотивує вона відмо-
ву від заяви небезпекою
помсти від хуліганів. Та й
міліції довіряти, на її дум-
ку (а можливо, є певний дос-
від), нема підстав.

І тут двоє соціально без-
порадних за браком життє-
вого досвіду молодих лю-
дей дозволяють втягнути
себе у цілком серйозну і
небезпечну злочинну ді-
яльність. Негідник з потя-
гом до філософствування
Карпов (В. Проскурін) ро-
бить співучасником квар-

кліпає здивованими очима.
Виходячи з цього посилю,
тобто з повчальної думки,
напрошується певний еле-
мент узагальнення, типіза-
ції, до якої ми так звикли.
А якщо це так, то на місці
сучасного юнака можна бу-
ло б і образитись за, я ска-
зав би, «дебілізацію» у ти-
пізації молодих (вибачте за
каламбур).

У народі кажуть: «Та де
ви бачили?», коли стосує-
ться чогось вже вкрай ней-
мовірного. Хлопцеві ні за
що ні про що дають кош-
товні сережки, а він знову
тільки те й робить, що ра-
діє дурником і кліпає зди-
вованими очима. Зауважи-
мо: Роман працює водієм
«швидкої допомоги», він не
вихованець старшої групи
дитсадка і не хлопчисько
піонерського віку, якому
справжній лістолет — не
штука, з якої, трапляється,

Роман ЛЮБАРСКИЙ. БЛАГОСЛОВЕНИЕ

Роняя яблоко с ладони,
Идешь к мольберту
не спеша.
И в синем взоре снова
тонет
Твоя смятенная душа.
Ты все, что утеряли
звуки,
Берешь из красок
на крови...
Устало опускаешь руки
И шепчешь мне:
«Благослови...».

И на холсте в тревоге
линий,
Из боли и любви рожден,
Вобравши тысячи имен,
Вдруг оживает взор
твой синий.

КОНЦЕРТ ТРАНСЛЮВАВСЯ ПО СУПУТНИКУ

З ІСТОРІЇ ФЕСТИВАЛІВ РОК-МУЗИКИ

Перший у світі рок-фестиваль було проведено у каліфорнійському містечку Монтрей 16—18 липня 1967 року під девізом «Музика, любов і квіти». Були присутні 60 тисяч глядачів. Усі вилучені кошти пішли на благодійницькі потреби. Серед учасників: Дженіс Джоплін, Джиммі Хендрікс, «Мамаз енд Папаз», «Кров, піт та слюзи», «Хто», «Саймон енд Гарфункел», відомий індійський музикант Раві Шанкар.

Кількість глядачів «Ярмарку музики та мистецтва» у невеличкому місті Вудстон на півночі штату Нью-Йорк збільшилося від 500 тисяч спочатку до 2 мільйонів. Виступили: Сантана, Джонні Мітчел, Раві Шанкар, Джиммі Хендрікс, відомі виконавці пісень протесту Джоан Баез, Арло Гатрі, Джо Нокер, такі групи, як «Джефферсон Ейрплейн», «Хто», «Через 10 років», «Кріденс Кріеруотер Рівайвал» — всього 32 ансамблі та солісти.

В Аламонті (Каліфорнія, грудень 1969 року) під час виконання групою «Роллінг

Стоунз» пісні «Потяг до диявола» було вбито юнака-негра...

1969 рік. На фестивалі у Торонто (Канада) виступив Джон Леннон із своєю новою групою «Плестік Оно Бенд», що була зібрана майже перед концертом — репетирували у літаку.

Перший фестиваль вітчизняного року загальносоюзного масштабу відбувся 1973 року у Талліні. Крім естонських груп, виступали «Машина часу», «Високосне літо», «Аракс». 1980 року в Тбілісі проходить рок-фестиваль «Весняні ритми». Тут грають «Акваріум», «Автограф», «Гунеш», «Лабіринт», «Діалог», «Сіполі» та інші.

1985 рік — для збирання коштів у фонд допомоги населенню Африки, що голодує, було проведено фестиваль-телеконцерт на лондонському стадіоні Уемблі. На великі екрани за допомогою супутникового зв'язку подавалося зображення

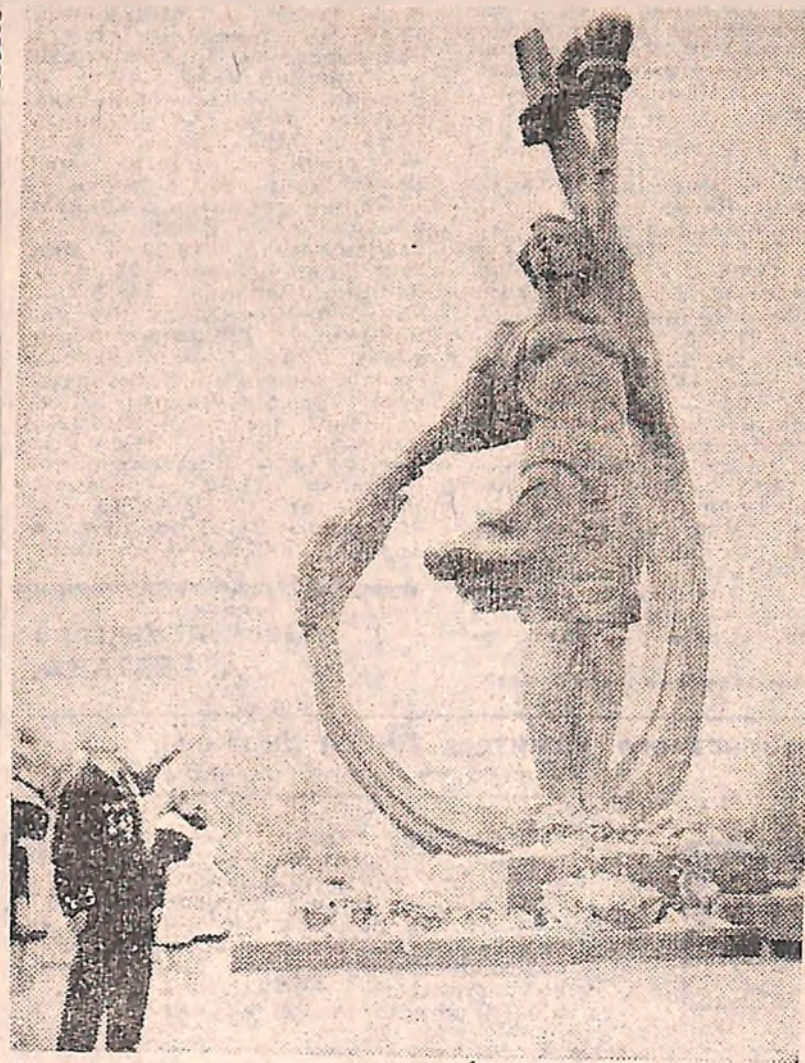
виступу кращих груп та виконавців із багатьох країн світу. Наш «Автограф» виконав композицію А. Сітковецького «Запаморочення». Окрім того виступили Девід Боуї, Елтон Джон, Джуліан Леннон, Пол Маккарті, Мік Джеггер, Тіна Тарнер, Боб Ділан, Елвіс Кастелло, «Куїн», «Статус кво», «Дюран-Дюран» та інші.

Рік тому у травні проводився рок-фестиваль у Вільнюсі «Літуаніка-86». Були представлені всі стилі і напрями вітчизняного року: від хеви метал («Гетеро») до поп-музики («Браво»). Звернули на себе увагу «Метро», «003», «Юмправа», «Сіполі». Гран-прі одержав «Акваріум».

Не так давно у Москві проходили концерти фестивалю «Рок у боротьбі за мир», де виступали «Арія», «Лотос», «Яблуко».

На цьогорічному фестивалі «Літуаніка-87» головні призи завоювали «Антис» (Вільнюс), «Ліви» (Лієпая), «Наутіліус» (Свердловськ).

А. ВАСИЛЬЄВ.

Пам'ятник номсомольським поколінням Кіровоградщини в обласному центрі — зразок напрочуд гармонійної скульптури.
Фото В. ГРИБА.

ПАТИНЬ, АНАТОМІЯ І ПЕНЗЕЛЬ

Той, хто відвідав обласну виставку самодіяльного образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, яка проходила навесні цього року у Кіровоградській картинній галереї, не міг не звернути увагу на картини, виконані самодіяльним художником з Добровеличківського району Віктором Юрійовичем Вієвським.

У маленького Віті малювання було одним з найулюбленіших уроків. З п'ятнадцяти років він починає справжнє заняття живописом. Однак основну професію вибрав іншу — вступив до Одеського медичного інституту.

Але незважаючи на обмаль часу, студент не полишає своїх занять живописом. І нині Віктор Юрійович згадує свою першу персональну виставку, яка демонструвалася в інституті. Вона була не дуже великою — близько двадцяти робіт, а рецензентами виступали не фахівці, а друзі по навчанню.

Нині Віктор Юрійович Вієвський працює лікарем у Добровеличківській райлікарні. І як у минулі роки, живопис — поруч із ним.

Цікава деталь. На перший погляд Віктор Юрійович як лікар мав би малювати людей. Адже ж працює з ними, скільки характерів і доль проходить мимо нього щодня. Та ця думка з'являється лише до того, як побачиш його роботи. Це і чудові пейзажі.

Серйозні роздуми над композицією, хороший маляр, добре володіння олією дозволяє художнику передати зачарування природою, яке охоплює людину при виїзді до Лгушабо на річку. Невипадково один з найулюбленіших художників-аматора — І. Шишкін.

Картини Віктора Юрійовича Вієвського добре відомі землякам. Його полотна знаходяться у районному краєзнавчому музеї у Добровеличківці, у Липнязькому музеї.

В. ГРИШИН.

Добровеличківський район.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

Телевізійна вікторина «Що? Де? Коли?», ще не досягнувши піку популярності, щезла з екрана, правда, подекуди, що тимчасово. Ну, а поки суд та діло, ми вирішили якоюсь мірою заповнити паузу в суперниці знання та глядачів і влаштувати змагання між нашими читачами-ерудитами на зразок телевізійного.

УМОВИ НОВОГО КОНКУРСУ:

Щоразу пропонуємо вам три питання, відповідь на які вимагає не тільки ерудиції, а й кмітливості, спостережливості, гумору. За правильну відповідь на-

раховуватиметься два очка, за неповну — одне. Додаткові очки за розширену відповідь не добавлятимуться; навпаки, перевага надаватиметься коротким.

Завдання (тематика їхня довільна) підбиратиме не тільки журі — їх можете надсилати і ви. Не обов'язково три, можна й більше — на вибір. Вказуйте відповіді та джерело, звідки взяли дані. За кожне питання автор також одержуватиме два очка. Тут стасється вважатиметься за достоїнство.

Строк надсилання відповідей — два тижні з дня опублікування питань. На конверті робіть позначку «Ерудит» і вкажіть свою точну адресу.

Якщо завдання здадуться вам надто складними чи навпаки — примітивними, напишіть нам про це.

Вікторина пропонується в кілька турів. Переможців чекають цінні призи.

ЗАПИТАННЯ ПЕРШОГО ТУРУ КОНКУРСУ:

1. На території СРСР є населений пункт, назва якого звучить як ім'я та по батькові. Де він знаходиться і звідки дістав таке найменування?
2. Три російських письменники-класики XIX сто-

ліття в назви своїх трьох широко відомих творів в. несли три визначні речі Петербурга, якими й по сьогодні милуються лєнінградці й гості міста. Назвіть ці твори та їхніх авторів. (Підказка: одне із цих чудес можна бачити лише кілька місяців на рік).

3. Як називають збірні команди Шовці та Канади по хонею з шайбою?

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

ВІВТОРОК

13 ЖОВТНЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Фільм — дітям. «Можеш мисливець бажас знати...». 9.50 — Татарські народні мелодії. 10.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.20 — Документальні телефільми. 16.55 — Новини. 17.00 — Веселі старті. 17.45 — Програма телебачення ФРН. 18.40 — Хвилини поезії. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат світу з шахів. 19.05 — «Нам є чого вчитися одне у одного». «Круглий стіл» в Академії наук СРСР. 19.50 — Новини. 20.00 — Телефільм «Дама з Амстердама». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телеміст Ленінград — Майні (ФРН). 22.50 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Народний депутат. 17.30 — Незабутні. 18.00 — ДЕНЬ ЗА ДНЕМ. (Кіровоград). 18.15 — НАШІ ДОВІДКИ. (Кіровоград). 18.30 — АГРОПРОМ. (Кіровоград). 19.00 — Антуальна камера. 19.35 — «Час пішов» — час дій». Гнучкий графік роботи: за і проти. 20.05 — Концерт. 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 —

На добраніч, діти. 21.00 — Час. 21.40 — На виставці тнанін. Телеафіша. Погода на завтра. 21.50 — «Світ кінофантастики». Художній фільм «Під сузір'ям Єлизюків». 23.30 — Антуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35. 9.35 — Фізика. 10 кл. 9.05. 13.35 — Французька мова. 10.05 — М. Салтиков-Щедрін. Казни. 10.35. 11.40 — Природознавство. 3 кл. 10.55 — Науково-популярний фільм. 11.10 — Російська мова. 12.00 — Фільм «Приходьте завтра». 14.05 — Новини. 14.10 — Діалог з комп'ютером. 18.00 — Новини. 18.15 — «Що завдає автозавелтню?». Про проблеми реконструкції Горьківського автозаводу. 18.45 — «До шістнадцяти і старші». 19.30 — Музичний міоск. 20.00 — Вечірня назна. 20.15 — Ритмічна гімнастика. 20.45 — Грає Е. Москаїтіна (арфа). 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фільм-концерт «Після кличе». 22.55 — Документальний телефільм. 23.15 — Новини.

СЕРЕДА

14 ЖОВТНЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — «Веселі старті». 9.00 —

Телефільм «Дама з Амстердама». 10.20 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Музика міста. 16.40 — До національного свята Народ-но-Демократичної Республіки Йемен. Кінонарис. 16.55 — Новини. 17.00 — «Російський музей». Радянська графіка 17.30 — «...0» шістнадцяти і старші». 18.15 — Документальний телефільм. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Радянська Грузія. Програма Грузинського телебачення. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Концерт інструментів Держтелерадіо СРСР. У перерві — Сьогодні у світі. По закінченні — Чемпіонат світу з шахів.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Фільм-концерт. 10.35 — Шкільний екран. 6 клас. Фізика. 11.05 — Майстри гумору. 12.00 — До 70-річчя Великої Жовтня. «На хвили дружби». Концерт. 13.05 — Новини. 13.20 — Екран молодих. 16.30 — Новини. 16.40 — «Срібний дзвіночок». 17.00 — Агропром — проблеми і пошуки. З досвіду роботи Закарпатської області. 17.30 — «Сонячне поле». 17.55 — Програма передач. 18.00 — Наука і час». 18.30 — ДЕНЬ ЗА ДНЕМ (Кіровоград). 18.45 — ТЕЛЕФІЛЬМ. (Кіровоград). 19.00 — Антуальна камера. 19.35 — Чемпіонат СРСР з хонею «Соніа» — «Автомо-

біліст». (2 і 3 періоди). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Танцювальний етюд. Телеафіша. Погода на завтра. 21.50 — Молодіжна студія «Гарт». 23.20 — Антуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35. 9.35 — Суспільство-знавство. 10 кл. 9.05 — Російське мистецтво Дерев'яна архітектура. 10.05 — Учням СКТУ. Астрономія. 10.35. 11.40 — Загальна біологія. 9 кл. 11.05 — АБВГДейна. 12.10 — Телефільм «Місто над головою». 1 серія. 13.30 — Німецька мова. 14.00 — Новини. 14.05 — Сільська година. 18.00 — «Новини. 18.15 — Мультфільм. 18.35 — з скарбниці світової музичної культури Н. Дебюссі. «Хмарини», «Свята», «Берга-масена сюїта». 19.25 — За безпеку руху. 19.30 — Для всіх і для кожного. 20.00 — Вечірня назна. 20.15 — «Нахдив Олександр Пархоменко». Документальний фільм. 20.25 — «Наукова фантастика і майбутнє людства». За підсумками Міжнародної зустрічі письменників-фантастів. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Хоней. Чемпіонат СРСР. СКА — «Спартак». 2 і 3 періоди. У перерві — 22.25 — Новини.

Заст. редактора
А. БЕЗТАКА.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На укроянском языку

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу: комуністичного виховання — 4-66-79, 4-64-21; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолабораторії — 4-64-21; оголошень — 4-28-96; корентарської — 3-61-83.

Друкари: імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 1